

GYÖRKE SERES KLÁRA

Múltidéző

Mikor múltat idézgetek,
körüölelnék emlékek.
Gyermekkor, szerető család
emlékeket lelkembe zárt.
Ők pihennek évek óta,
mintha kérnék: éljem újra
kamaszkorom', ifjúságom',
valóságos mesevilágom'.
Gyermekként öleltek karok,
testvérekkel játszadoztunk,
mikor friss hajnal ébresztett,
– vagy talán madárka énekelt? –
boldogság ringatta szívemet.
Szeretteim messze mentek,
ám lelkemben velem élnek.
Szép volt a múlt, szép a jelen,
a jövőbe nem lát szemem.
Mégis faggatom a jövőt,
bár tudom: a titka örök!

CSALÁDOM

CSALÁDOM

Az én családom már csillagként ragyog.
Égen vigyázzák álmuk angyalok...

ANYA

Egyszer, mikor Anyával sétáltam,
Szelíd, szép arcát csodáltam.
Holló haját csókolta napsugár,
Nem volt nála szebb, hisz Ő volt
Az én Anyám!

APÁM

Apa az eszményképem volt.
Okos, művelt, csak jóra tanított.
Ígérte, játszani lehoz egy csillagot...
Csillag lett maga is, ki Égen ragyog.

BÁTYÁM

A bátyámat nagyon szerettem.
Ő volt az első „táncmesterem”.
Magával vitt mindenhova,
Okosan tanítva szépre, jóra.

ÖCSÉM

Öcsémet mindenki kedvelte.
A baráti társaság körülvette.
Ujjai alatt születtek dallamok,
Mik elbűvölték az Őt hallgatót.

KISHÚGOM

Kishúgom olyan volt,
Mint egy madárka.
Játékos, vidám, szép leányka.
Ki hallgatta dalát, megbabonázta.

Az én családom már csillagként ragyog.
Égen vigyázzák álmuk angyalok...